

leeftijd **31 jaar**
woonplaats **Brussel**
opleiding **master voedingstechnologie, master milieubeheer en milieusanering**
functies **beleidsmedewerker voeding en landbouw bij Bond Beter Leefmilieu, lid Strategische Adviesraad Landbouw en Visserij, opiniemaker in diverse media o.a. De Standaard**
diverse **opgegroeid op het platteland, flexitariër, auteur van het boek 'Moet er nog vlees zijn? De helft minder: niets dan voordelen'**

‘Er moet een omslag komen
in ons bourgondisch
vleesdieet naar minder’

‘Balans in voeding moet hersteld worden’

Laurens De Meyer van Bond Beter Leefmilieu pleit voor een breed voedingsbeleid met implicaties voor landbouw, milieu, volksgezondheid, innovatie, onderwijs en economie. Wat specifiek de veeteelt betreft, is er nood aan een nieuwe licence to produce. De rol van het Belgisch-witblauwras wordt hierbij in vraag gesteld.

TEKST GUY NANTIER

Laurens De Meyer publiceerde recent een opiniestuk in de krant De Standaard, getiteld ‘Benoem een minister van voeding’. De Meyer is beleidsmedewerker landbouw en voeding bij Bond Beter Leefmilieu en lid van de strategische Adviesraad Landbouw en Visserij. De Meyer groeide op op het platteland, is flexitariër en auteur van het boek ‘Moet er nog Vlees zijn? De helft minder: niets dan voordelen.’

Waarom pleit u voor een minister van voeding? De term landbouw zegt toch voldoende waarover het gaat: de productie van grondstoffen voor voeding en niet-voeding?

‘Mondiaal is er vanuit verschillende organisaties, zoals de FAO, vraag naar een voedingsbeleid in plaats van een landbouwbeleid. Meer en meer moeten we met z’n allen immers vaststellen dat de huidige manier van voedsel produceren niet alleen impact heeft op de landbouw zelf – denk maar aan de achteruitgang van de vruchtbaarheid van de bodem – maar ook op het vlak van milieu, klimaat, ruimtelijke ordening, stikstofdepositie, dierenwelzijn, volksgezondheid of innovatie en handel.’ ‘Begrijp me niet verkeerd. Ik zeg niet dat er geen minister van landbouw meer moet zijn. Ik pleit wel voor een coördinerend beleidskader met een brede beleidsvisie. Een beleidsvisie waaraan de verschillende domeinen zich dan kunnen spiegelen. Een

voorbeeld: vanuit het beleidsdomein gezondheid werd enige tijd terug een nieuwe voedingsdriehoek gebracht die gestoeld is op wetenschappelijke bevindingen en met de boodschap: eet minder vlees. Nog geen week later volgt een promotiecampagne van VLAM voor onze biefstuk met friet. Dat werkt conflictueus.’

U schrijft in uw opiniestuk ‘een minister die van plantaardige voeding een “vanzelfsprekende” keuze maakt.’

De veeteelt moet dus op de schop?

‘Ik heb niet gezegd de “enige” keuze. Ik wil gewoon duidelijk maken – en daar is de wetenschap ook heel duidelijk in – dat in ons dieet de balans tussen dierlijke en plantaardige voeding moet hersteld worden. Vandaag halen we 60 procent van onze eiwitten uit dierlijke bronnen. Bij onze grootouders was dat nog 40 procent. Een verhouding die wél klopte op het vlak van gezondheid en milieu, waar nu vlees een vanzelfsprekendheid is in ons voedingspatroon en een plantaardig dieet bestempeld wordt als een “vreemde of rare keuze”. Dit moet anders. Er moet een omslag komen in ons bourgondisch vleesdieet naar minder. Ik heb hierbij niet gezegd “geen vlees”.’ ‘De campagne “Dagen zonder vlees”, waaraan ik sinds de opstart meewerk, is in die zin ook misleidend opgepakt door de media vanwege onze titelkeuze. Ze hebben er een promotie van gemaakt voor een vegetarisch voedingspatroon. Ik zeg gewoon dat één

dag zonder vlees tijdens die campagne-maand ook al een bijdrage is, zij het een minimale, en geen doodzonde hoeft te zijn. De helft minder zou nog meer voordelen opleveren.’

Een kwart van onze broeikasgassen is gelinkt aan ons voedingspatroon, schrijft u. Dat lijkt toch wel heel veel, niet?

‘Uit een Vlaams overheidsrapport blijkt dat een kwart of 25 procent van de broeikasgas-uitstoot op gezinsniveau gelinkt is aan ons voedingspatroon; de hele keten doorgerekend van producent tot het bord van de consument.’

‘De discussie over procenten is een schaduwgevecht. Je kunt alles op een bepaalde schaal zetten om je gelijk te bewijzen en om zodoende de nodige inspanning te minimaliseren. Punt is dat elke sector aan de bak moet om tot een oplossing voor het klimaatprobleem te komen.’

‘Vanuit het beleidsdomein voeding en landbouw stel ik dat er – ondanks de reeds geleverde inspanningen – nog een weg af te leggen is in de landbouw en in het bijzonder de veeteelt.’

Welke weg moet specifiek de vlees-veehouderij dan nog afleggen?

‘Er moet onderzocht worden met verschillende wetenschappelijke partners, zoals bijvoorbeeld het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO), welke grootte van veestapel zinvol en houdbaar is in Vlaanderen. Een veestapelgrootte die afgestemd is op het areaal grasland en die afgestemd is op de grootte van de reststromen in het kader van een circulaire economie. Volgens mijn inzichten is dat een halvering van de huidige veestapel, maar als ILVO bijvoorbeeld zou zeggen dat min 25 procent oké is, dan is dat voor mij ook goed. Eenmaal dat afgelijnd, kan er een langetermijnperspectief op geënt worden naar een gezond vraag-en-aanbod-landbouwmodel. Dat zou voor meer gemoedsrust zorgen bij onder andere onze vleesveehouders. Nu gaat het hun al lange tijd economisch niet voor de wind en voelen ze zich permanent aangevallen.’

‘Het witblauwras is niet “robuust” genoeg om de klimaatuitdagingen aan te gaan’

U zorgt voor slapeloze nachten door in uw opiniestuk de premie voor een zoogkoe gelijk te stellen aan een premie om met een Hummer te rijden.

‘Och, dat is beeldspraak om de mensen in een urgente materie wakker te schudden. Waar het in essentie hier om gaat, is dat de zoogkoeienpremie vanuit milieu-oogpunt én economisch oogpunt beter vervangen zou worden door bijvoorbeeld een grazerspremie op permanent grasland.’

‘Het huidige premiesysteem houdt te veel koeien in de benen, waardoor economisch de zelfvoorzieningsgraad torenhoog blijft en de milieu-impact te groot. Het komt er finaal op aan om geld te stoppen in een transitiefonds, dat een veehouderijmodel bewerkstelligt dat maatschappelijk gewenst is. Het is frustrerend om vast te stellen dat de boerenorganisaties zo star blijven vasthouden aan het huidige subsidiesysteem.’

U schrijft dat we moeten afstappen van de intensieve veeteelt, gekenmerkt door het Belgisch-witblauwras. Daarbij gaat u voorbij aan de feiten rond productie-efficiëntie, vleeskwali- teit en kleinste klimaatimpact.

‘Oké, het sojaverbruik is hoofdzakelijk bestemd voor varkens en pluimvee en is RTRS-soja. Maar die certificering is niet iets waar we vanuit de milieubeweging fan van zijn. Het stopt de ontbossing niet en is

vaak op erg zwakke certificering gestoeld.’ ‘Het witblauw verbruikt veel reststromen uit de voedingsindustrie, prima. De goede voedingswaarde van het Belgisch witblauw is een feit en heeft in beperkte mate zijn voordelen voor jongeren en bejaarden. Maar dat neemt niet weg dat we het te veel eten. De helft minder vlees heeft enkel positieve gevolgen voor mens en milieu.’ ‘Mijn punt is dat het witblauwras niet “robuust” genoeg is om de klimaatuitdagingen aan te kunnen gaan. Het is een ras dat krachtvoer nodig heeft en dat bestaat niet louter uit bijproducten uit de voedingsindustrie. Runderen zijn in de eerste plaats grazers. Wat als er onvoldoende bijproduc-

ten voorhanden zullen zijn als gevolg van bijvoorbeeld droogte?’

‘Neen, we hebben nood aan een ander vleestype, zeker in het kader van de koolstofopslag onder grasland, een graastype, zoals bijvoorbeeld het herefordras. Of waarom geen nieuwe Belgische trots creëren, vertrekkend vanuit de genetica van het witblauw?’

‘Het is wel tijd om te handelen, nu we in die transitie tot 2050 (red.: streefdatum voor een klimaatneutraal Europa) enige geleidelijkheid kunnen inbouwen. Hiermee vijanden maken is zeker niet de bedoeling, maar de rundveehouderij heeft wel nood aan een nieuwe license to produce.’

Wat is de Bond Beter Leefmilieu?

Bond Beter Leefmilieu (BBL) verenigt en vertegenwoordigt 126 natuur- en milieuverenigingen in Vlaanderen. De koepelorganisatie werkt samen met diverse organisaties, burgers, overheden en ondernemingen, met één doel: het creëren van een welvarende samenleving in balans met milieu, natuur of gezondheid. Zes transitiethema's staan hierbij centraal: klimaat, energie, mobiliteit, circulaire economie, voeding en landbouw alsook ruimtelijke ordening.

Om dit te realiseren inspireert en activeert BBL de natuur- en milieuverenigingen met informatie en campagnes. Daarnaast zet BBL binnen de vijf aangehaalde transitiethema's projecten op rond haalbare en innovatieve oplossingen. Verder focussen de beleidsmedewerkers zich op de remmende factoren die de transitie belemmeren, door in overleg te gaan, onafhankelijk advies te geven en aan opinievorming te doen bij burgers, overheden en ondernemingen.